rem miſeꝛicoꝛdias tuas.mee miſerie me pertra/
berenti in deſperationis abyſſum .Hic gre.
Adeſt ſpūſſanctus vt ſubleuati deum ame
mus.abeſt vt cognoſcētes noſtrā miſeriaꝫ
humiliemur.ſcimus aūt ꝙ ſine caritate et
humilitate nō eſt ſalus.Hinc Bern̄.Qui
in ſpiritu ambulat nequaꝙ̄ in vno ſtatu pꝛ
manet.nec eadem ſemꝑ facilitate proficit.ꝛ
nō eſt in homine via eius.ſꝫ queādmodum
ei ſpūs moderatoꝛ diſpenſat prout vult.nūc
ſegnius nūc alacrius.que retro ſunt obliui
ſcitur ꝛ ad anterioꝛa ſe extendit.ergo cuꝫ te
toꝛpoꝛe vel accidia affici ſentis.noli ꝓpterea
diffidere aut deſiſtere a ſtudio ſpirituali .ſꝫ
iuuātis require manū trahi te obſecrās do/
nec denuo ſuſcitante grā factus promptioꝛ
alacrioꝛ curras quādiu eſt gratia.ſic delctā
re in ea vt nō exiſtimes te donū dei iure he/
reditario poſſidere.ne ſubito cuꝫ retraxerit
manū ꝛ ſubtraxerit donū tu animo ꝯcidas
factus triſtioꝛ qꝫ opoꝛtet.qꝛ hec alteratio ſpi
ritus venientis ꝛ recedētis nō agitur in no
bis ad noſtrā inſipientiam.ſꝫ ad dei in no/
bis edificandam ſapientiaꝫ.nō ad dei indi
gnationē.ſꝫ ad nr̄am ꝓmotionē qꝛ foꝛſitan
plus ꝓficim⁹ in grē ſubtractōe quaꝫ in ſue
ꝓſentie ꝯſolatōe.Nam q̄ntū nobis deuoti/
onis accreſcit ex ſpūs ꝓn̄tia in dilectionis
ꝓmpta opatōe.hilari iubilatōe.ſublimi cō/
templatōe.q̄ om̄ia in puluerē reuertētur cuꝫ
ſpūs non ſpirauerit.tm̄ in ſubtracta grā ac
creſcit nobis de dei timoꝛe duro laboꝛe.an/
xietatis hoꝛroꝛe.impatiēti languoꝛe.ꝓfun/
da ſuſpiratione ꝛ ſic de alijs.ex quib⁹ omni
bus in ſubtracta grā ſpūſſancti pl⁹ merem̄.
q̄ꝫ ex ꝓn̄tia eiuſdem ꝯſolemur. Et qꝛ diffi/
culter creditur ꝙ ſubtracta grā plus vtili/
tatis ꝯferat quā hita.ecce ad manū eſt ſn̄ia
bern̄.di.Deus ꝛ ſi iuſtis nō deſit ad meri/
tū.plerūꝙ̄ tn̄ abeſt ad ſolatiū.illud vtilius
iſtud iocūdius.et ſubiūgit.hētur igiṫ ꝛ la/
tet dū ſenſum coꝛdis minime tāgit illa ſuaui
tas hita ſꝫ abdita nec ex hoc detrimētū acci
piet aīa ſancta ſi tn̄ vere deū diligit.qꝛ mo/
rā faciente ſponſo.nō tn̄ cū fatuis virgini/
bus doꝛmitat ſꝫ crebꝛis ſuſpirijs excitata.ꝓ
fundis gemitibus exagitata impatiēti lan
guoꝛe diſſimulare nō valet.meſticiā coꝛdis

nec eandem abſcondere q̄ creſcendo pectus
adurit.et ideo aīa deuota ex his multum
meritū congregat ꝛ ꝓficit vehemēter O3
Iuſte aūt ſpiritūſanctū in medio iſtoꝝ ſex
exercitioꝝ poſuimus tanq̄ꝫ om̄ia oꝛdinantē
viuificantē ꝛ om̄ia facientē ſicut coꝛ in me/
dio coꝛpis poſitū eſt.qꝛ nulli opus ꝓſpera/
bitur ad merendum qđ ſancto ſpū nō iuua
tur.qđ em̄ coꝛ facit in coꝛpe hoc ſpūs in ope
re.et ſicut coꝛpus nō viuit ſine aīa.ſic nul/
lum opus ſine ſpū.Unde ſicut per euꝫ oīa
colligūtur ſic ſine eo oīa defluūt ꝛ in nihilū
redigūtur.ipe em̄ ſpūſſanctus vt ait Bern̄.
eſt omnipotēs artifex creās hominis ad de
um bonā voluntatē dei ad hominē faciens
ꝓpiciationē.foꝛmans affectionē.dās virtu/
tem.proſperans opationē.agens om̄ia foꝛ/
titer ꝛ diſponens om̄ia ſuauiter.et ſubiun
git.Hoīes docet deū querere.angelos ado
rare.ſolus ipe ſpūs eſt qui docet inuenire
hr̄e ꝛ frui.ipe tm̄ eſt ſolicitudo hn̄ querētis
ꝛ in ſpū pietatis ꝛ veritas adoꝛātis.ſapiētia
inuenientis.amoꝛ habētis.et gaudiū fruen/
tis.Quē viꝫ ſpiritūſanctū hec om̄ia bona
facientē ſi cupimus hr̄e domeſticū ꝛ inha/
bitantē in nobis.om̄ia nr̄a interioꝛa ꝛ exte/
rioꝛa ſub cenſura diſcipline deuotiſſime cō
ponamus nihil omnino admittētes qđ ei/
deꝫ ſpiritui aduerſetur.qꝛ vt dꝛ ſap̄.j. Spi
ritusſanctus diſcipline effugiet fictū et au/
fert ſe a cogitatōib⁹ que ſunt ſine intellectu
quod exponēs Bern̄.di .Et ſi repellere a ſe
ſpiritumſanctum nō eſt in voto cogitātis.
fit tn̄ ex culpa negligentis vt ſpūs diſcipli/
ne merito ſe auferat a cogitationib⁹ q̄ ſunt
ſine intellectu.et ideo q̄ prioꝛa ꝯmercia ſan
cti ſpūs experiri deſiderat.ſe ab oīb⁹ cuſtodiat
q̄ eidem ſpūi aduerſari ꝯſiderat.adiuuan/
te ieſu criſto ꝛc.

XXIX.De eodem.ſermo nonus

Ergo cogitat
q̄ dn̄i ſūt vt ſit ſcā coꝛpe ꝛ ſpū.i
coꝛ.vij. Nota di.gre.Aīa ſine delctātiōe eē
n̄ poterit.Aut ei delctābiṫ in infimis ꝛ caꝛ
ſupmis.aut in ſummis ꝛ ꝯtemnit infima.
Expedita ergo in precedenti ſermone ſan/
ctitate interioꝛi que per coꝛdis mundiciam

ſpiritualiū opum ſufficientiā. ſpūſſancti pñ/
tiam eſt fideliter acquiſita. nūc ad eandem
ſanctitatē perfectius poſſidendaꝫ alia ſunt
exercitia adducenda que in exteriori ꝯuer/
ſatione nos ſanctificāt vt fiat qḋ ſcribit̄ in
apo. Qui ſanctus eſt ſanctificetur adhuc.
In ṽbis ergo ꝓpoſitis tria tangit apoſtolꝰ
ſcꝫ ſtatū excellentē. actū ꝯpetentē. finē con/
gruentē. Primū ibi virgo. Uirginitas eñ
in omī ſtatu excellentior eſt. ſcḋm ibi cogi/
tat. in quo tangit actū tali ſtatui ꝯpetenteꝫ
Uirgines eñ que a debito maritali ⁊ a cu/
ris ſeculi per oīa ſunt ſolute merito cogi/
tare debent que ſunt dei vt ſicut ꝯiugate ex
vinculo maritali cogitare ꝯpelluntur vt vi
ris ſuis placeāt. ſic virgines deo dicate intē/
dere debent quō placeāt deo ſpōſo ſuo. Ter/
tiū ibi vt ſit ſancta ⁊ corpore ⁊ ſpiritu in q̄
tangit finē ꝯgruentē. Ad hūc ergo finē om
nes ſacre virgines. cogitationes. locutiōes
⁊ opa debent dirigere. vt ſint ſancte. quippe
quoꝝ ſponſus ſanctus eſt. a quo nullatenꝰ
in thoꝝ maritalem aſſumūtur. niſi ⁊ ipē ſi/
militer fiant ſancte. Qḋ etiaꝫ iſta glorioſa
virgo de qua nobis eſt ſmo agatha viꝫ de
uotiſſime ſtuduit adimplere que res corpꝰ
⁊ animā poſuit vt poſſet placere deo. et pla
cuit ſicut ſignoꝝ ⁊ miraculoꝝ euidentia cō
probauit. que vſqꝫ in finē ſeculi deus ꝑ eaꝫ
⁊ ꝓpter eā exhibebit ⁊ exhibuit clarificās eā
toti mundo vt ex hoc innoteſceret quāta de
uotione ſtuduit vt corpore ⁊ ſpū eſſet ſan/
cta. quā ideo deus nobis poſuit in exēpluꝫ.
vt qui dñm ieſum qui ſe exaltauit vt gigas
ad currendam viā imitari nō poſſumꝰ. pu
ellam tenerā ⁊ delicatā imitemur ſaltem te
nuiter. qḋ adhuc vtinaꝫ faceremus. Quo/
modo aūt ipām in ſua ſanctitate imitari ḋ
beamus vt ⁊ nos ſimiliter ſimus ſancti do/
cet nos Bern̄. dicēs. ¶ Tria ſunt q̄
faciūt hominē ſanctū. victus ſobrius. actꝰ
iuſtus. ſenſus pius. in quibꝰ tribꝰ plena et
abſoluta ꝯſiſtit perfectio. Eſt aūt ſm quod
diffiniūt doctores. ſobrietas moderatus v/
ſus tpaliū circa ſolam neceſſitatē reſtrictuſ
cuius obſuantia licet difficilis videat̄ his
qui in carne ambulant. facilis tamen eſt illꝭ
qui bona ſpiritualia guſtauerunt. qꝛ parua
bono reſpectu maioꝝ ⁊ melioꝝ ꝓ nihilo re/
putāt. quod expreſſe greg. inſinuat dicens.
Dulce eſt eſſe in hūanis rebꝰ. ſꝫ ei qui ad/
huc de celeſtibꝰ gaudijs nihil nouit. qꝛ quā
to minus eterna intelligit. tāto delectabili
us in tpalibꝰ requieſcit. At ſi quis iam cor
dis ore guſtauit que ſit illa dulcedo celeſti/
um bonoꝝ quanto illud dulce eſt qḋ intus
habet tāto ei in amaritudine vertitur omne
qḋ foris ſuſtinet. et ideo facile eſt ei imo de
lectabile. vt foris ꝓpter deū ſobriuꝫ victum
habeat qui intus dulciter paſcitur. Ut er/
go ſpūſſanctus. de cuius pñtia in priori ſer
mone dictū eſt paſſibꝰ ꝓfectuum in nobis
ꝓmoueatur. et nos magis ac magis in eiuſ
ꝯſolationibꝰ proficiamus. neceſſe eſt vt ꝑ
ſobriū victū carneis ꝯſolationibꝰ funditus
renūciemus. qꝛ nullatenus poſſūt eſſe ſimꝉ
dicit eñ augꝰ. Si animus habet vnde de/
lectetur extrinſecus ſine delicijs manet in/
triſecus. oīa ergo exteriora de genere cōſo
lationū carnalium per victum ſobriuꝫ am/
putemus. Uoco aūt ſobriū victuꝫ ſola ne/
ceſſaria ab omni ſuperfluitate in omni vſu
penitus reſtricta ſola neceſſitate contenta.
Ex quibꝰ verbis colligimus. ꝙ non ſolum
ſobriū victum vocamus moderatam cibi ⁊
potus ſumptionē. ſꝫ omniū rerum ad vſuꝫ
noſtrū pertinentiū reſtrictionē. in quibꝰ oī/
bus ſobrium victum accipimus ſi eis vti/
mur moderate qḋ nō ſolum religioſis expe
dit ſꝫ omni xpiano ꝓficit ad ſalutē. quia ſi/
cut ꝓpter gulam primi parētes ⁊ nos in illꝭ
de paradiſi gaudijs ſumus expulſi ſicut ait
Gre. per ſimoniā ⁊ ſobrietatē recto itinere
regredi nos optet. vt fiat in nobis quod de
magis dr̄ math. Per aliā viaꝫ reuerſi ſunt
in regionē ſuam. et ideo ſicut diligimꝰ pa/
triam ſic in oīibꝰ vtendis victū ſobriū te/
neamus. ¶ Que tñ oīa ne multi/
tudo confuſionē generet ⁊ errorē in triplici
dr̄a colligātur. ita viꝫ vt oīs ſobriꝰ victꝰ fi
at in tpaliū moderata fruitōe in exterioꝝ
ſenſuum diſciplinata gubernatiōe. inter/
noꝝ motuum cauta ⁊ vigilanti cohibiti
one. Primū ergo ſobriuꝫ victū teneamus
in vſu temporalium. vt in omnibus qui/
bus oportet ad vitaꝫ ſuſtentādam ſuccētis

conſeruandam vt eſt cibus potus ſomn⁹ ve-
ſtis ⁊ ſimilia. ſolis ſimus neceſſarijs conte-
nti nulla vi q̃ꝫ ſuꝑflua ex oĩbꝫ admittētes
⁊ hec ſobrietas pauꝑtas voluntaria ē voca
ta. ꝟe q̃ dr eccl. Eſt pauꝑ cū in multis ſit di
uicijs. de hac ſobrietate dr eccle. xxx. Sani-
tas corpis ⁊ aĩe eſt ſobrius potus. noĩe po
tus vſualia corpis volens intelligi. de hoc
vſu dicit Bern̄. Felix ſm t̄ps viator qui ci-
uiū ſuoꝝ beneficiū ſine q̄ tranſire nō poteſt
in obſequiū ſuū ſcit ↄuertere ⁊ vti ad vtili-
tatē. Scdo ſobriū victuꝫ teneamus in vſu
ſenſuū ⁊ ſenſibiliū. oĩcs ſenſus corporis a
vanis nugatorijs ⁊ ſuꝑfluis ↄtinētes ⁊ ad
ſola nccia ordinantes, qd fideliter faciebat
Iob qui dicebat. Pepegi fedus cū ocul' me
is vt ne cogitarē de ꝟgine. Sed cur hoc fa-
ciat r̄ndit q2 alitus eius prunas ardere facit
hoc ⁊ nos facere monemur Eccle. ix. vbi dr
Virginē ne aſpexeris . ne forte ſcandalizē-
ris in decore ei⁹. de hoc vſu docet nos bern̄.
dicēs. Habeat hō dei ſenſus ſuos exterio-
res nō duces ſ ſuiētes. vt dicat huic vade ⁊
vadat ⁊ alio veni ⁊ veniat ⁊ ſuo ſuo fac hoc
⁊ abſq ↄtradictōne faciat. et ſubiūgit. Q2
magnus ille eſt qui vſum ſenſuū ſuoꝝ no-
uit expendere in ſuā ſalutē ⁊ vtilitatē ⁊ eos
ſcit in obſequiū xp̄i cōuertere ⁊ ordinare. et
talis cp̄tie ſibi credendus eſt quātalibet mł
titudine ↄuerſetur. Tercio ſobriū victū te-
neamus in vſum mutuū internoꝝ oēs mo
tus illicitos in ſuis principijs cohibentes
hoc enĩ maxime placet. qd pulcre figuratuꝫ
legimus. j. reg. vbi dixerūt philiſtei ad re-
gē ſuū Quō hic melius poterit placare do
minū ſuū q̃ꝫ in capitibꝫ nr̄is. ſic demōes cō
ſtantes intra nos motuſ illicitos dicere poſ
ſunt. Quō quis melius placare poterit deū
ſuū q̃ꝫ ſi ꝑncipijſ taliū motuū reſiſtat. qd q̄
cunq facerent ex oĩbꝫ ſeq̄ntibꝫ nil timeret
quod etiā poſitū eſt in noſtra plena volun-
tate. ſic enĩ dicitur geñ. iiij. Sub te eſt o ho
mo appetitus tuus ⁊ tu dn̄aberis illius qd
exponēs Bern̄. di. Poteſt quidam dyabo
lus excitare in nobis temptationis motuꝫ.
ſ in nobis eſt ſi vinci volumus ⁊ nemo no
ſtrum in hoc certamine deijcietur inuitus.
De hoc triplici vſu dicit poſtillator ſuꝑ il-

lo verbo. Mulier gratioſa eſt gloria viri ſui
et merito laudanda. que res domeſticas ad
vtilitatem familiam ad honeſtatem ſeipā z
ad morum venuſtatem bene regit. Sic ani
ma deuota eſt gloria viri ſui. id eſt dei. que
predicta tria ſub decēti moderamine regit.
ordinat. et diſponit. nam per hoc ꝙ dic̄ res
domeſticas tangit ſenſuū gubernationem.
per hoc vero ꝙ concludit ſeipſam tangit in
ternoꝝ motuuꝫ cohibitionem. ¶ Q Se
cundum ꝙ iuxta Bern̄. nos ſanctificatē iu
ſtus actus. Noſtri aūt actus vt iuſti fiant.
ſunt maxime circa noſtros proximos exer-
cendi. nam deo qui ſcrutatur corda maniſe
ſti ſumus qui non indiget vt exterioribꝫ ex
hibitionibus informetur. Ut ergo act⁹ no-
ſtros proximis exhibendos virtute iuſticie
informemus. inſpiciendum eſt illud glori-
oſum exemplar qd eſt deus vt ſm formam
quā ip̄e nobis in ſeipſo de proximo agendo
ꝓpoſuit noſtros act⁹ vt iuſti fiāt ordinem⁹
que videlicet deus veniens in carnē ſe totū
cum oĩbꝫ que habebat hoc eſt res corpus
⁊ animā poſuit pro nobis. Nam de rebꝫ ꝑ
nobis poſitis dicit dn̄s ieſus iere. duodeci
mo. Reliqui domū meam. dimiſi hereditā-
tem meā de quo ⁊ apoſtolus. ij. corinthioꝝ
quarto. Scitis fratres qm̄ criſtus propter
nos egenus factus eſt cū eſſet diues vt nos
illius inopia diuites eſſemus. De corpore
autem pro nobis poſito dicit deus yſaie. l.
Corpus meum dedi percu. et ge. me. vel ⁊c̄
De anima vero pro nobis oblata dicit ite-
rum Jeremi. duodecimo. Dedi dilectā ā-
nimam meam in manus inimicorū. His
ergo tribus pro nobis taliter vt dictuꝫ eſt
poſitis dicit nobis deus exodi viceſimoquī
to. Inſpice ⁊ fac ſecundum exemplar quod
tibi monſtratum eſt in monte qui eſt xp̄us.
Item Joſue ſecundo. Quomodo ego feci
vobiſcum miſericordias ita ⁊ vos faciatis.
Si ergo actus noſtros iuſtificare volumuſ
debemus ⁊ nos res corpus ⁊ animam pro
fratribus ponere. Nam de rebus ammonꝫ
nos Johannes in epiſtola ſua dicens. qui
habuerit ſubſtantiam huius mundi et vi-
derit fratrē ſuū neceſſitatem habere ⁊ clau-
ſerit viſcera ſua ab eo. quomō caritas pr̄is

manet in illo: de corpore autem ponendo
pro fratribꝫ exemplum habemus de xp̄o q̄
factus eſt pro nobis obediēs vſqꝫ ad mortē
De aīa vero ponenda iterū dicit iohā. in
ep̄la ſua. Sicut xp̄us aīam ſuā pro nobis
poſuit ita ⁊ nos debemus pro fratribꝫ aīas
ponere. ℞ ¶ Incipientes ergo ab vlti
mo hoc eſt ab aīa eo ꝙ ab illa tanq̄ꝫ a radi
ce cetera trahāt ortū. nemo enī res vel cor/
pus ponit pro ꝓximo niſi per caritatē pri⁹
animā ponat. Primo ſi iuſtificare cupim⁹
actus noſtros exēplo xp̄i ponamus pro ꝓ/
ximo animas. nō vt deus. qui in cruce mo/
riens ꝓ nobis animā ſuā dedit. ſ; ſic pona/
mus. vt qđ facilimū eſt anime. hoc pro xīo
exhibeamus. et hoc eſt vt eū ex corde veraci
ter diligamus. vt ſm̄ regulā naturalē affir
matiuā ⁊ negatiuā; volumus ⁊ nolimus ei
cūia que nobis nolumus ⁊ volumus ex/
hiberi. et iſte ē facilimus mod⁹ ponēdi ani/
mā pro fratribꝫ. qđ ⁊ ſaluator monuit con
deſcendens noſtre infirmitati ioh. dicens.
hoc eſt preceptū meū vt diligatis inuicē ſicͨ
dilexi vos. nam ad oīa q̄ deus pro nobis
poſuit fecit ⁊ exhibuit caritas eum vrgebat
quā ſi ſolam haberemus facilime imo gau
denter res corpus ⁊ animā pro fratribꝫ po/
neremus. Scđo ſi actus noſtros iuſtifica/
re cupimus ad exēplum criſti. ponamus ꝓ
proximis corpus nr̄m. qđ ſi illud ſicut xp̄s
in mortē dare nō poſſumus. ſaltē oīes ac/
tus de corpe poſſibiles. vt ſunt verba conſo
lationis. exhortatōnis. de malo reprehenſi/
onis. deuote orōnis. mores ſancte ↄuerſa/
tionis noſtris ꝓximis exhibeamus. et que/
cunqꝫ alia fideli exhibitione corporis eius
exhibere poſſumus faciamus. taliter agen
tes vt omniū mores benigna caritate porte
mus ⁊ a nemine nos portemur. vt veraci/
ter de eo qui eiuſmodi eſt dici poſſit illud.
ij. mach. Hic eſt fratrū amator ⁊ ppl̄i iſrael
hic eſt qui multū orat ꝓ populo. de hoc dici
tur. xxvij. Bonis amici ↄſilijs aīa dulco/
ratur. Tercio ſi iuſtificare cupimus actus
nr̄os ad exēplum xp̄i ponamus ꝓ proximis
res nr̄as ꝑ opa miſericordie. q̄ ſubuentio tā
to deo eſt acceptior. q̄nto res impēdende iu
ſtius hn̄tur laborioſius acquirūtur tenui⁹
poſſidentur. qđ in ſcripꝰa oñditur euidēter
q: munus abel ex iuſta habitione oblatum
aqua dauid ex laborioſa ⁊ periculoſa acqui
ſitione libata. minuta vidue ex tenui poſſeſ
ſione ſacrificata deo fuerūt adeo grata ⁊ ac
cepta vt in ſacra ſcriptura in eternā ſint me
moriā ↄmēdata. Nec rerū penuria ab hac
ſubuētōe quēq̄ꝫ poterit excuſare. q: ab vno
quoqꝫ hoc ſolum requiritur qđ habet. hinc
thob. iiij. Si multū fuerit tibi abundāter
tribue. ſi exiguū ⁊ hoc ipm̄ libenter impꝑtire
ꝙ ſi nihil penitus habemus ſaltē potuꝫ aq̄
frigide indigēti exhibeamuſ ꝓ quo merces
a dn̄o eſt ꝓmiſſa. ꝙ ſi nec illud fuerit ſaltē
affectū bone voluntatis exhibere nō negli/
gamus. q: ſicut di. gre. cor ⁊ nō ſubāꝫ pēſat
deus. nec attēdit q̄ntū ſ; ex quāto offeratur.
nec vnq̄ꝫ manus vacua erit a munere ſi ar/
ca cordis repleta ſit bona voluntate. ¶ S
Terciū principale qđ ſm̄ Bern̄. nos ſancti
ficat eſt pius ſenſus. Piū aūt ſenſum dici
mus in eternā deuotionē. que deo ſuſpirā/
te tantū inualeſcit. vt in ea dei p̄ñtia feliciť
ſentiatur. Cum enī pietas ſcđm Bern̄. ſit
cultus dei ⁊ maxime talis cult⁹ qui agitur
in affectu. hic talis cultus cū intantū profi/
cit. vt dn̄s in eo ſua miracula opetur. iuſto
nomine pius ſenſus poterit appellari. vt ꝑ
hoc qđ eſt pius cultus dei detur intelligi. ⁊
per qđ eſt ſenſus qui a ſentiendo dr̄. hoc in/
tendatur ꝙ ille cultus in anima ſentiatur.
Que videlicet deuotio licet in noſtra mini
me ſit poſita ptāte vt iubeamur quaſi ex no
biſipis per pium ↄſenſum ſanctificari. poſ/
ſumus tamen aliquid per qđ hanc gratiaꝫ
miſericorditer mereamur vt ab ea tanq̄ꝫ ab
infimo. incipiētes ⁊ per graduſ aſcendētes
tandem aliquando ad hanc gratiam veni/
amus. Sunt ergo tres gradus per quos in
hanc gratiam aſcendemus. ſcilicet per in/
tellectum. operis affectum. diuinum affe/
ctum. ſi hec tria in deum ordinamus. hanc
gratiam conſequimur. Primo ergo exer/
ceamus nos ad deum per intellectum ipm̄
per iugem memoriam ad deum erigentes.
vt videlicet ſine intermiſſione deum cogi/
temus. hoc enim omnes poſſumus. Eſt
enim nec aliquis qui ab hoc ſe valeat ex/

cuſare.et ideo hoc ipm ſtrictiſſimū eſt man-
datū.ſic enī dr Deute. Caue ne vnq̄ͣ obli-
uiſcaris dñi dei tui. Itē tho. Omni tempo-
re in mente habeto deū. Itē prouer. In oī-
bus vijs tuis cogita illum ⁊ ps. Adhereat
lingua mea faucibꝫ meis ſi nō ⁊c̄. Et ſi co-
gitatio nr̄a in deū eleuata per ſurreptionez
ad infima delabitur. eo ꝙ terrena inhabi-
tatio ſenſum multa cogitantē deprimat.ite-
rū eleuetur.ꝙ ſi iterū defluat iterū atq̄ȝ ite-
rū erigatur.et ſi adhuc noſtra eſt ſemꝑ co-
gitatio apud deū.qđ intendebat iob.cū di-
cebat.xvi. Ad deū ſtillat oculus meus. In-
tellectū ſuū oculum vocās.quē ad deū ſtil-
lare dixit eo ꝙ nō continue. ſed per interci-
ſa tempa hunc erexit ad deum.ꝙ ſi ſic ꝑ in-
tellectū ad deū ſtillamus deum ſꝑ cogita-
mus. ⁋ Secundo exerceamus nos
in deo per opis effectū. vt opari incipiam⁹
omnia que homo xp̄us in ſua ꝯuerſatione
nobis ꝓpoſuit facienda. Ad hoc enī induit
hominē vt ex eo prouocati ipm pro viribuſ
imitemur.et hoc eſt qđ dixit luc.xxij. Ego
diſpono vobis regnuȝ ſicut diſpoſuit mihi
pater meus.ac ſi dicat. Sic ego deſcēdens
a patre ⁊ veniēs in mūdm non niſi per labo-
res ſudores dolores patre ſic diſponēre ad
eum redeo.ſic ego diſpono vobis vt ſi poſt
me ad deū venire cupitis eiſdeȝ veſtigijs in-
cedatis nō declinātes ad dextram vel ad ſi-
niſtram.in quo ſi fideliter agimus nihil de
ꝯtingentibꝫ obmittētes.in hoc merebimur
vt ſuā nobis ꝯmūicet deitatē.vt ſicut ama-
ra ſui hoīs imitando bibimus ſic etiā ſue
deitatis dulcia deguſtemus. Tercio exerce-
amus nos in diuino affectu quē in dei pre-
ſentia afflati diuinitus ꝯſequimur. et ideo
vt verius dicamus nō ex nr̄o exercitio. ſ; ex
dei beneficio tanq̄ȝ premiū predictoꝝ acci-
pimus illud donū. Talis aūt diuinus af-
fectus opatur in nobis ardentē dilectioneȝ
ſapie illuſtrationē.miniſterioꝝ reuelationē
ſpiritus ſancti nobiliſſimā ꝯſolationē ⁊ mlͣ-
ta ſimilia que nemo ad ꝯdignū verbis vllis
poterit explicare dño nr̄o ieſu xp̄o operante
hanc gratiā in nobis qui ⁊c̄.

XXX ⁋ De cathedra ſancti Petri.

Exaltent euȝ in ec-
cleſia plebis ⁊ in cathedra ſeniorū
laudent eū ps. Dicit btūs Gre. Quanto
electi dei ⁊ dilecti a dño amplius diligun-
tur.tanto in tritura perſecutionis duri⁹ cō-
terūtur. Et qꝛ btūs petrus in celeſti patria
vt catholice ⁊ religioſe creditur.in multis ē
pre ceteris ſublimatus.ideo oportuit vt in
hac via ⁊ vita duros ſuſtineret cruciatus.
⁋ Propter qđ ſciendum ꝙ anteq̄ȝ per-
ueniret ad celeſtis patrie exaltationeȝ.tribꝫ
vicijs ⁊ modis ſuper terrā legitur exaltat⁹.
per electionē.opationē.paſſionē.per glorifi-
cationē ⁊ per iudiciarie poteſtatis aſſeſſio-
nē. Primo dico btūs petrus a fidelibꝫ xp̄i
et ab eccleſia ſancta in antiochia ad pontifi-
calem dignitatē exaltatus fuit.ipm per ca-
thedralem honorē ſummū pontificeȝ ⁊ pa-
ſtorē eligentes ⁊ ſuper vniuerſam eccleſiaȝ
ſtatuentes.qđ tamē nō factū eſt ſolum ex fi-
deliū electione.ſ; ex dei iam dudum preoꝛ-
dinatione.nā in eo ꝙ deus dixit petro. Pe-
tre amas me paſce oues meas.hoc ipm ter-
cio repetēs in eiſdem verbis ipm ſuper eccle-
ſiam pontificem ordinauit.ſic enī dr iohan-
nis.xxi. Manifeſtauit ſe ieſus ad mare tibe-
riadis ⁊c̄.vſq̄ȝ.cū ergo prandiſſent dixit ihe-
ſus ſimoni petro. Petre diligis me pl⁹ his
dicit ei. Etiam dñe.tu ſcis qꝛ amo te. dicit
ei Paſce oues meas.et hec verba vſq̄ȝ ter-
cio repetiuit dans ei in eiſdem verbis pon-
tificatus dignitatem ⁊ ligandi atq̄ȝ ſoluen-
di.celum aperiendi ⁊ claudendi auctorita-
tem.ſic enim dicitur Math. Quodcunq̄ȝ
ligaueris ſuper terram erit ligatum ⁊ in ce-
lis.et quodcunq̄ȝ ſolueris ſuꝑ terrā erit ſo-
lu. Hoc adijcientes ꝙ in huius vbi. Pa-
ſce oues meas.trina replicatione.hoc dñs
intēdebat vt petrus paſtor poſitus cū omi-
bus ſequacibus populum ſibi ſubiectū tri-
pliciter paſcere debet.ac ſi dicat. Si diligis
me paſce verbo paſce exemplo.paſce orati-
one. In quibus verbis omnium paſtorum
conſcientia ſtrictiſſime cōuenitur.dicit enī
Bernnardus.ꝙ iuſto ordine oues paſcunt
a paſtoribus.dignum quippe eſt.vt qui
lana et lacte paſcuntur ab ouibus ipſi